

Kemp recorda la figura de Bowie

L'artista britànic va ser primer professor i després col·laborador d'«el camaleó del rock» · El Festival de Porta Ferrada acull aquesta nit «Kemp Dances», el nou espectacle del prestigiós ballarí i coreògraf

Kemp recorda la figura de Bowie

El reconegut ballarí, coreògraf, actor, mim i professor Lindsay Kemp encara no ha pogut escoltar Blackstar, l'últim àlbum de David Bowie, qui va ser un dels alumnes més estimats pel britànic. «David Bowie va marxar molt aviat», ha observat. «És massa dolorós intentar escoltar el seu últim àlbum. Segueixo escoltant la música que em recorda quan èrem joves».

El polivalent artista va recordar quan Bowie, sent encara David Jones, va anar-lo a buscar al camerino un dia després d'una actuació per demanar que fos el seu professor, i com va convertir-se en una llegenda i passar treballar com a col·laboradors. «Hi va haver una època que pensava en anar a un monestir budista, però amb Pierrot in Turquoise vaig aconseguir que no ho fes. Sempre deia que l'havia salvat de rapar-se el cap», va explicar.

Kemp va recordar ahir la figura del «Camaleó del rock», i també la de Kate Bush, en una roda de premsa a Sant Feliu de Guíxols, on va presentar Kemp Dances, el seu nou espectacle que s'estrenarà aquest vespre a les 21h al Teatre Auditori Municipal de Sant Feliu en el marc del Festival de Porta Ferrada. «Vam demanar que l'espectacle fos en un lloc tancat perquè és molt íntim, s'han de veure els ulls i apreciar tots els detalls en els moviments del cos», va ressaltar.

Kemp Dances és un espectacle d'«invencions i reencarnacions». Un «bouquet» de set flors, cadascuna de les set peces representades (Records d'una Traviata, La Femme en Rouge, La Flor, La Meva Vida, Fragments del diari de Vaslav Nijinski, El Cigne i L'Àngel), connectades per filets de diferents temes, entre els quals destaca l'amor. «Realment crec en el poder de l'amor, i ara mateix en tenim més necessitat que mai», exclamava Kemp.

Jugant amb el mateix nom de l'espectacle (Kemp Dances vol dir «els balls d'en Kemp», però alhora «en Kemp balla»), l'obra vol connectar amb tot tipus de públic «vells, joves, intel·lectuals o emocionals» per «alliberar els seus cors». Són històries sobre amor, bogeria i patiment on els personatges pateixen i fan patir el públic, però al final els espectadors en surten alliberats. «Quan parlo de patiment sé de què parlo», explica. El motor de l'actuació, per a Kemp, és sempre el cor. «La dansa és la meua llengua, és llenguatge de l'ésser humà, no hi ha problemes amb les paraules».

Lindsay Kemp va expressar també la il·lusió que li fa tornar a Catalunya. Durant un temps, va viure a Barcelona, ciutat on el seu art va fer un salt endavant. «Va ser Barcelona que ens va obrir les portes a mi i a la meua companyia. Amb l'èxit de Flowers al teatre Romea, vam arribar a Espanya, i després a la resta del món», conclou.

L'òpera, però, el va portar a traslladar-se a Itàlia a Livorno, però sempre al costat del mar, un element que l'evoca a l'infinit i li recorda el seu pare, que era mariner. Així, va reconèixer que ha tornat «massa tard» a Catalunya, recordant que va dirigir l'òpera La Flauta Màgica coproduïda pel Festival de Peralada, on va dirigir-hi Madama Butterfly el 2004.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/12/kemp-recorda-figura-bowie/861700.html?utm_source=rss